

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in universam Aristotelis - Cod. Ettenheim-Münster 157

Aristoteles

[S.l.], 1611

Qvaestio Prima

[urn:nbn:de:bsz:31-117375](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117375)

plures ^{et} quadrifaria scilicet esse posse plures ^{et}
officium. Nam vel habent idem nomen et eandem
officium ut homo et sunt univoca istis ab aliis
sicuti graecis dicuntur synonyma: vel nec idem
nomen nec eandem officium habent, ut homo et co-
lor, et a Boetio dicuntur diversivoca, a graecis
heteronyma: vel habeat diversa nomina
sed eandem officium, ut ensis et gladius, et a
Boetio dicuntur multivoca, a vulgo synonyma,
a graecis polyonima: vel denique habeat idem
nomen commune sed diversas officios, ut canis
latrabilis, et piscis canis, et stella, et a Latinis
dicuntur equivoca a graecis homonyma. Porro
Aristoteles omnes polyonimas et heteronymas solatio-
noma et synonyma definiuit in hoc capitulo.

QUESTIO PRIMA

De Homonymis seu Equivocis.

HATTCVLVS CATMVS.

Explicatur Officium Homonymorum seu Equivocorum.

Quam uerum sit quod *Hele* in 1. de *genit. et fil.*
et *ton.* 1. *In* 1. *et* 1. *aiunt* *uiz* *ullum* *ce* *uocabu*
lum *quod* *equiuocum* *usu* *aut* *consilio* *non* *fit*; *figu*
mento *est* *ipsum* *quod* *applicans* *nomen* *homonymon*
est *equiuocum*; *duo* *significata* *habet* *et* *primam*
significat *nomina* *et* *uerba* *equiuoca* *qua* *a* *Dialec*
tici *uocantur* *equiuoca* *equiuocantia* *rebus* *et* *ton*
describitur. *Deinde* *significat* *res* *eiusmodi* *notit*
et *uocantur* *significari* *solitas* *qua* *a* *Dialecticis* *di*
cuntur *equiuoca* *equiuocata* *et* *ab* *Hele* *his* *uerbis* *de*
scribitur. *Homonyma* *seu* *equiuoca* *dicuntur*, *quo*
rum *nomen* *solum* *commune* *est*; *sed* *nomen* *uero* *sub*
ratio *diuersa*, *ut* *at* *et* *homo*, *et* *quod* *pietra* *est*.
Quae *descriptionis* *definitam* *sunt* *res* *qua* *ut* *mini*
mus *habent* *est* *duo*: *qua* *de* *ea* *in* *plurali* *de*
scribuntur. *Et* *licet* *authore* *Hele* *in* *1. top.*
et *5.* *Res* *equiuoca* *si* *in* *tr* *et* *in* *Particula*
si *sumantur* *pauc* *defini* *non* *possint* *quam* *di*
scordatione *uocis* *multiplicis* *factint* *distinctiones*.
Attamen *Hele* *et* *in* *con*, *hoc* *est*, *quod* *ipsam* *equiuoca*
tionem *spectata* *defini* *possunt* *si* *uicis* *hinc* *obiectioni*

supra in Logh. circa Individua Thicem etiam
a nobis dissoluta sunt: non enim Individua
accepta deficiunt a Philosophis: quamvis
a primo Intentionali ter accepta
Per uoculam NOMEN intelligenda
uel scriptam, non mentales; Sed uel categori-
ca uel tantum Synkategorema, ut recte docet
b. p. c. 8. Vocale inquam uel scriptum quod
equiuoce qua tales in sola uoce conueniunt
in concepta, saltem ultimato, quidquid alij uocati
ores dicant. Addeit. Ammonius nullum nomen
equiuocum esse nisi quod ita diuersa ratione
significat ut etiam habeat eandem accentum
quantitatem, genus, casum, spiritum et uocem
rationem. Vnde pargythorum Bios, et
tonum Bios et equiuocorum numero registri
sunt eundem obliqui a lepy et Lepos equiuocum
non sunt. Deinde cum dicitur ista
rationem diuersam esse debere per istam non
intelligenda tantum predicamentalis quae
Eas per se subsistens sed intelligitur ista quae

significat quod essentia quam etiam accidens ha
 beat. Præterea ad III. in hac epistola non signifi
 cat signum rationalem neq. eiq. intellectui aam potentiam
 neq. etiam expensi et accepti rationes. Sed teste fri
 toni 4. Met. te. ii. Ratio quam nomen signi
 ficat est rei officio. Verum qd teste etiam
 Ton. 30. Inst. c. multa non habeat utra appri
 am officioem, ut genera semina, Differentia et
 in qd significat id quod suo modo respondet officio,
 id est quod intellectu percipiente vim et signifi
 cationem vocabuli apprehenditur. Unde etiam
 simpliciter conceptus sufficit, ut ep. 8. Thoma, bea
 tomati Gillig. l. 2. tr. 2. c. 6. n. 3. Conim. hie
 a. 3. ad. 3. et Ton. 1. Inst. c. 19. Adhaerenti
 docet ex eodem. S. Thoma et Hierophao, idē
 Gillig. et Sossimas 4 Met. q. 1. sicut conceptus
 duplex ē formalis et Obiectivus. Ita etiam officio
 et Ratio dupliciter accipi potest, nempe p mentali
 et Obiectiva. Mentalis ē conceptus seu Intentio
 formalis. Obiectivē recepta in Motu, et in ego Obiecti
 representati. Obiectiva Ratio est res, prout respon

4 a

ut confectioni et rationi generali terminari
 in dicitur quod una inesse est ad alias res quod non
 est representatio et per se patet et aliter
 de significatione ubi dicitur per amovendo ad
 diversi conceptus obiectivi representati et
 res conceptus formales et ex natura signifi-
 cationis unica voce, ut ab **canis** dicitur
 pro voce canis. Deinde ut patet
 quod etiam in istis igitur ut res equiva-
 lentes nomen diversarum substantiarum
 Etam canis latrans et piscis non sunt res equivalentes
 sed generalia nomina, substantia, corporis
 esse animalis. sed tantummodo sed nomen canis
 eos mediantibus duobus diversissimis
 significat. Et licet prout significatur nomen
 tota vel aliter eandem rationem seu
 tam mentalem quam obiectivam habeant: attamen
 prout significatur nomen canis unam rationem
 et istam non habent. Nam canis domesticus
 est aliter latrans, sed maxime est piscis qui
 quis dicit. Ex tota ista habet explicatione
 patet duo ad equivoicationem

nisi tunc uni talem numeralem alicuius nominis ore plati et
 scripti: Deinde conceptum qd p illud nomen significat
 tur diversitatem.

Prima conditio p primam
 istius partem; altera p secundam exprimitur.

ARTICULVS SECVNDVS

Quotuplicia sint equiuoca?

Communis sententia equiuoca modo definita ex Aristote
 i. Phys. te. 31. bifariam diuidit, nempe in equiuo-
 ca a fortuna seu casu; et in equiuoca a consilio.

Equiuocis a casu sapientior Aristotelis descriptio
 sic applicabitur: Equiuoca casu dicuntur, quae

in nomen solum commune est, sed in nomen uero substantia
 ratio omnino diuersa, ut canis masius, coeue stis

et terrestris sunt p nomen Canis qd in diuerso
 significatur. Equiuocis a consilio hoc modo appli-

canda est: Quorum nomen solum, commune est
 sed in nomen uero substantia ita diuersa, ut quodammodo

differt eadem: Differunt istae descriptiones ab
 Aristotele. Foris p. ex. p. 26. ubi dicitur quod ipse equiuoca

Deinde in hac descriptione 3. conditiones con-
silio equoae obferuntur. Prima ut equoae
ex consilio habeant idem nome uocale uel de riptio-
Secunda ut raeon fide illo nome rignificati-
tam habeant diuerfam. Propter quas ex-
ditiones consentiente etiam fide tpe 31 a
quiuoca a consilio uera equiuoca sunt ita
ut uniuoca pprie sumpta dici queant qd
nonnulli contradi cant. Tertia opus qd
fide e p quam ab equiuocis a casu
untur ut res consilio equiuoco conueniunt
se p aliquam raeonem et habitudine
illas intercedit. Exemplo sint at, cib, color
ut significantur uno coi noie sanum. Nam at
in se hbt sanitatem, cib uero et color in ali
nitatem aliqua raeone referuntur; Cib q
bitudine et raeone ioe conseruentis. Color uo
raeone signi sanitatem naturaliter signifi-
tis. Haec de cas oia consilio equiuoca

Fontes analogi sicut solent, sic et analogi
 sunt. ^{analogia in latinis, et in aliis linguis}
 Cicerone intelligitur, ^{et in aliis linguis} et in aliis linguis
 rebusque figuris. ^{et in aliis linguis} Quod in aliis linguis
 quodam diversa essentia ipsorum uno connois. ^{et in aliis linguis}
 Similia habent disinguntur a case equo. ^{et in aliis linguis}
 teste. ^{et in aliis linguis} Thomas primo contra gentes. c. 31. nullus
 ordo aut respectus attenditur sed cō p accidens
 est quod unam nōm diversis rebus attribuitur.
 Hae conditio melius patet ex dicendis, et confit
 nari etiam potest auctoritate Verrariensis, ^{et in aliis linguis}
 et aliorum. Legatur etiam Font. loc. cit. quae
 consilio equo regeit ea gra solam ob mensuram
 aut pēn consilio equo dicuntur. eo quod ad
 equo a consilio necessarium ē exi. ^{et in aliis linguis}
 ut a parte rei inter res ipsas vera aliqua
 ratio cognitionis intercedat; non ut speretur aut
 fingatur tantum intercessura. ^{et in aliis linguis} Toteq autem
 putat e consilio equo, quandoquē non tenere
 et absq̄ ulla animadversione, sed consilio et cum
 deliberatione id genus vicia rebus diversis imponuntur.

Qua si de facto darentur et convenientia inter
se non habent habere tamen possunt et habitura
sperantur a nomine impositi. Sed in hac
questione de nomine non multum in hunc modum
loquamur, tamen videbitur communior senten-
tia quam Fonseca.

Articulus Tertius.

PROTOTYPICA sint aequa a consilio seu Analoga
Plerique ex caet. Tomo 3. ff. 5. dividunt consilio
nomen in Analoga attributionis sive Proportionalis, et
in Analoga Proportionalitatis. Analoga attributio-
nis describitur in hunc fere modum polant. Quorum
nomen eodem est, ratio autem sicut eadem illud nomen, et
diversa, ut tamen eadem habitudinem ad unum eorum terminum
sit eadem. In qua descriptione tres conditiones non
analogorum insinuantur. Prima idem nomen pluribus
rebus eodem; u. g. Larum quod convenit coloris, vitu, mulica
nento et animali etc. Secunda conditio ut ratio
sicut sit diversa, quia res analogae debent habere
essentias diversas. Diversas inquam Genere vel spe-
cie quales habent colores, vitu, animal, etiam prout ut

significatur, per analogiam et analogiam non per se
 Tertio, cum his analogis propriis (quae tam a casu
 equivois, tam ab analogis proportionalitatis distinguantur)
 ut habeant rationem ad aliquem eorum eorum terminum
 quo pacto ad lenitatem quae in animalibus est, referuntur
 color, tanquam ipsius signum, et vis, tanquam causa, et
 conservatio et medicina tanquam causa eam resistentis
 et ipsum animal tanquam eius propria habitatio. Hoc
 modo etiam ens dicitur esse analogum non respectu
 tota et accidentium; Item respectu Dei et crea-
 turarum, quia accidentia ad formam, et ad crea-
 turam divinam entitatem referuntur. Ita in
 rationibus beneficiis accidit ut res analogae quae sedae
 solutae sunt entitates sive rationes non formales non
 distinctas spectatae valde discrepant, sicut a, vis, et
 color, conveniunt tamen quoad habitudines seu proporti-
 ones. Haec quoque ad unum aliquem terminum referuntur.
 Quare etiam huiusmodi beneficiis accidit
 ut tam diversis rebus non temere et casu sed consi-
 deratione fundenti idem nomen a Latina lingua au-
 thenticis impositionem sit.

Circa hunc communem terminum ad quos singulariter
logata referuntur, docet qd. qd. Motu Cate. p.
Cum non ratio tu. Sed numero quoq. unum de non ab
idea numero sanitate occurrat u. g. tum esse san-
crates, tum etiam ipsiq. solar et cibus et meli-
rina etc. sana dici consueverunt: Quod ut
tamen vellet loq. de sanitate et sanis in cui
sumptis nil videtur obstaro quo magis dicatur
et terminum non de unum numero sed ratio du-
docet. h. e. genere vel specie, ut bene annotat
cuiet. Nam medicina generatim in vna et
cibus in specie acceptis, non denominatur una
ab una numero sanitate, sed a sanitate in vna.
Docet vbi qd. vbi sententia generalis habetur
v. g. terminum hunc respectu eorum vna de vna
referuntur ordinarie de illorum causationem
v. g. vulgaris generibus causarum: nempe vel formalem vel
efficientem vel formalem vel materiam. Exemplum
formalis casus est sanitas animalis generis respectu
vna eorum que sana nominantur. Efficientis vna
vna vel vna qd. vna. h. e. de medicina vna
fitali cum primo ipsum hominem cui medicina dicitur.

Jacobi ubi dicitur *et libro* etc. *Exemplum* casu
 mali, est homo vel animal etc. nunc et ratio. *Exemplum* vero
 in hoc proposito casu formalis nunc proprium nunc
 hoc exemplari ut dicitur etiam advertit. *Exemplum*
 primum casu nunc dicitur de. *Exemplum* pro ut significat *Exemplum*
 et accidentia qua in *Exemplum* quasi in sua materia sunt, ad
 unum reservatur. *Exemplum* autem haec

4 genera analogorum attributionis sub duobus tantum
 conditionibus vocantur, ea qua respiciunt unum
 terminum tanquam suum finem analogia proprie
 dicitur unum: altera qua respiciunt terminum in genere
 casu efficientis formalis et materialis vocantur
 analogia ad hunc ab uno. Quia de his, alii
 dicitur quae cum sint valde controversa et incerta
 et sicut nunc necessaria, in praesentia a nobis
 continentur, videri poterunt. *Exemplum* et alii.

Analogia proportionalitatis sic describuntur a *Exemplum*:
 Quorum nomen hoc est et ratio forte secundum illud nomen
 proportionaliter eadem. Verum ut melius intelligantur
 alii ad particula clarius ex. *Exemplum* & *Exemplum*.
Exemplum sic possunt describi. Quorum nomen hoc
 est, rationes autem absolute ita diversa ut comenial
 quoad respectus inter sese collatos quibus unum se habet ad

alterum sicut aliud ad aliud u. g. pes lictice ad licti-
-cum sicut pes animalis ad animal. Conueniunt haec
analogia cum alijs equocis; tam q̄a habent idem co-
mmonem, tam q̄a habent essentia diuersari. Differunt
autem a casu equocis quod illa nullo modo inter se
conueniant sub eadem una uoce equocis q̄a uerbis
significantur; haec uero conueniant aliquo modo
nimirum scdm̄ r̄ationes siue p̄positiones. Nam r̄ationes
quas habent pes ligneus ad suam leuissimam q̄a
sunt, et pes terreus ad suam montanam, et pes ca-
neus ad suam animal, tam sunt inter se similes quae
duae albedines. u. g. quarum altera in uirgula
ca in charta reperitur. Et sicut uirgula et charta
inter se ualde differunt quoad uirtutes et
habes nilominus tamen quoad albedines similes sunt et
accidentaliter conueniant. Ita etiam plures pedes
quoad suas r̄ationes quas habent similes sunt et conueniant
p̄pter quam conuenientiam non casu et haec
pluribus rebus uerum idemq̄ pedis nomen impositum
est. Similia analogia sunt p̄ principium signifi-
cacionum punctum ad cuius linea et dimensionem.

temporis et oritur in animalibus per se et non per
 quodammodo. Sicut enim se habet ad quodammodo
 inuocans seipsum ad hominem; Ita se habet, aliquid pro
 efflorescentia ad seipsum prout se habet sicut se habet ad
 potest ad corpus quod illuminat, ita oculi mentis
 est illud ad animam. Ex quo etiam patet istam
 analogam differre ab analogis attributionis. In
 scriptis, quod illa habeant unum eundemque terminum
 quem singula respiciunt, omnia enim sunt referuntur
 ad animalis similitudinem: Quorum ^{horum} uero singula
 singulas quoque ac diuersas terminos respiciunt. Si
 idem per hominem et ad hominem et leonem per ad leonem
 non referitur. Præterea ad analogam propor
 tionalitatis necessaria est ut omnium sint dua
 stades, et 4 eadem extrema: u. g. per
 canem et hominem, et per lignum et leonem; Ita
 ita inter pedem arneam et hominem et alia ita
 siue proportio inter lignum pedem et leonem
 intercedens: Sed analogam attributionis aliquan
 do unam tantam stadem habeant, et tunc tantum
 res possunt esse analogæ sed non attributionem.

proportione n. vel creatura et res vel accidens
et tota pat. p. uoluntatem res significatur. Hinc
liam fit, ut ista uocentur analogia sicut ubi
biblionem seu Proportione. Nam ista definitio
tio, Proportio in hac mia q. ista fuerat.
Hae uero analogia uocantur analogia sicut Proportio
tionalitatem. Cuius ut rebus q. ista uocantur
bit Rubig. hic n. 12. et uerriationis per
tra gentes c. 27. Proportionalitas uel simi
est quam similitudo et comparatio uel pro
portione seu relatione: uel ut. S. Thomae. 1. 2.
1. 12. tractat est collectio uel uel uel uel
uel quod idem e. Duae aut plures analogiae
Proportiones conuulsum sumpta et inter se collatae
qua p. inde explicari a nobis solent q. absentia
similitudinis. sicut, Ita dicitur significat se habet
hoc ad illud ita aliud ad aliud, et sicut se ha
bet principium uel ad reliquam uel
se habet principium descriptionis ad reliquam
criptionem. Rubig uero dum haec analogia q.
uenero analogorum et consilio equiuocatum uel
non modo uel aliorum auctorem sententia uel
sed ipsi etiam uel quod uel uel uel uel uel

nulla conditionem deesse his analogis quominus equivocari
 debeant, et cum tantam inter se convenientiam habe-
 ant, non possunt. In casu equivoco. Est vocabulum
 unum ad hominis et grati si sunt univocum esse con-
 pte. propter tantam diversitatem sed neq. est pure et
 esse equivocum, propter similitudinem proportionis
 ergo. est analogam sicut consilio equivocum non qd
 dea sicut substitutionem ad unum vel ab uno ut ex
 Divis constat; Ergo sicut proportionalitatem.

Quod ex qua habentur de casu et consilio equivo-
 dica sunt, notari etiam potest primo inter equivoca
 casu et analogo hoc etiam dixerimus esse quod illa
 nec definiti possint nisi prius ad certam signi-
 ficationem restringantur, nec esse soluta sicut hanc
 et martium, neq. esse media in argumentationibus et
 demont. rationibus quo quibus in aliorum cognitione de-
 de canur. Quotiescumq. in aliquis terminis proserunt
 medias est pure equivoca toties committitur sophisma
 equivocationis, auctore. S. Thomae. q. 7. de Potestate
 dicitur. Sed analogo quando sumantur sicut similitudi-
 nem et convenientiam quam habent possunt aliquo

modo abstrahitur et tota significatio et materia
monstratur. ut. ex. h. l. bene videtur
ait. h. s. c. 10. et etiam videtur adit in
git quando usurpatur. ut diversa sunt ratione
et fallaciam equivoconis committi. Notari
potest. id. ex. eodem. c. 1. prater duas analogias
speciem nempe prater analogiam distributionis et
particularitatis recessori a quibusdam tribus
speciem analogorum que vocantur analogia
equalitatis et sic ab eodem Caiet. Describitur
sua. Quorum nomen hoc est, et eis sumit
sua nomen e. ois eadem sed inaequaliter par
ticipata. Huiusmodi equivoconia dicitur participata
genera quandoq. ab inferioribus speciebus
aequaliter participantur. Ut animal quando
to. et est in hoc quoniam dicitur. quoniam
fieri generalissima tantum ut huiusmodi
et qua ipsis propinquiora sunt ut corpus
multo perfectius est in incorruptibilibus
corruptibilibus; equoconia inaequalitatis dicitur
quoniam eadem Caiet. teste q. uerisior
hac analogia e. vere unum. et unum
rationes in eis generari.

Solari potest testis habens a nobis res analogas
 descriptas, et; et a Fox. l. y. c. 20. nomina ana-
 loga que accidunt a p[ro]p[ri]am analogam analogantia
 et p[ro]p[ri]am in Genere tantum describi q[uo]d utro m[od]o
 nomina analogia Attributionis describere cupit: di-
 cat nomen analogum attributionis esse quod ita
 dicitur: ratio sua significata significat ut tamen
 sint quodammodo eadem p[ro]p[ri]et[er] habitudines unam eor[um]
 terminam respicientes. Analoga vero Proportionali-
 tatis dicat esse que ita significant res sub diversis nominib[us]
 ut tamen sint eadem quoad proportionum convenientiam:
 et quia in p. a. diximus per uoculam ratio in his p[ro]p[ri]et[er]
 intelligi tam conceptus formales, tam obiectiuos a q[ui]bus d[icitur]
 hic disputatur primo: An saltem aliqua p[ro]p[ri]et[er]
 habere possint unum conceptum formalem quod negant
 Verzarioris, Caiet. Valquez, Kubig et alij, sed
 afferunt Sotg. c. 4. h[ic]. q. 1. a. 1. et Suarez;
 1. Met. disp. 2. s. 1. cum alijs. Secundo an
 etiam unum obiectiuum ab inferiorib[us] abstracta quod
 idem Sotg. et Suarez. sect. 2. docent: An solum for-
 male non obiectiuum, ut cum Hierphoe et alijs docent
 Consimas 4. Met. q. 2. et 3. Tertio, An Ex

tantummodo sit analogum ut ex parte docet Porph.
c. de specie et cum eo Boetius. S. Thomas dicit
necesse an proterea etiam univocum sit, et con-
tra ipsos docet Scotus in 4to Met. et primo sen-
tentiarum dist. 3. et qua. et nominales teste Rubio
Sed ista controversia ad Metaphysicam spe-
ctant et pro equivoconum et analogis intelligendi
nunc satis est scire sine analogia habere aliquo-
modo unam rationem sicut hoc est unum conceptu-
tum formalem et Obiectivum sine non. Tum
tamen non posse tam perfecte unum esse quod de-
bet esse unum conceptu et rationes univocorum. Item
Ex etiam Scoto advertente esse analogum sine
proterea etiam univocum sit sine non.

Notandum quarto in hoc capite interpretatione
mentorum proterea ab Aristotele eorum interpretatione
trahantur de equivoconis et analogis ut constat
nullam equivoconum nec analogum quatergen-
tia sunt in predicamentis poni sed proig debent
fingui atq. ad certum et univocum significa-
tam restringi quoniam in predicamentis tollor
centur. Ratio est, quia teste Porph. eade

Species, ut in predicamentis positae, nisi sit
 Genus seu summum seu subalternum: vel Species
 vel Individuum nonnullae individuae: Sed nullum
 eorum seu casu seu coexistio tale sit, Ge-
 nus vel Species vel Individuum est, si quidem
 Genus et Species sunt universalia quae
 uno et eodem modo de pluribus predi-
 cari debent: Individuum a. de uno solo, et
 eodem etiam modo individue predicatur.

INVESTIO SECUNDA

De Synonymis seu Univocis

Longè aliter accipiuntur Synonyma hinc ab Aristotele
 et ceteris Graecis quam a. S. Thoma, in q.
 p. q. 13. a. 4. et alijs Theologis ac Philo-
 sophis Latinis. Nam eodem. S. Thoma autho-
 re quem sequitur Gilling. l. 2. tr. 5. c. 12.
 n. 4. et alijs. Illa nomina dicuntur Synony-
 ma quae significant unam eandemq. rem, nedi-
 ante una ratione siue conceptu formali, ut
 gladius, ensis, et vestis et vestimentum: neq.
 satis est ut ijdem authores bene docent, concep-
 tum Obiectivum dandae sit rem significatam